

mafanju, dha wobrócja so Selenczenjo na jeneho tajseho mudreho muža. Tón samy dyrbi so sa dobre sapłacjenje na pucj k tutemu stejmu duchej podacj a jeho nusowacj, so by jatu swjerinu pushecjil. Spomozu swojeho Tornaga, to rjeka, swojeho ducha, kiž jeho saktuje, poda so tajki mudry muž, aby Angekok, na podróhu psches semju aby morjo. Na to pschindje wón do raja duschow wotemrjetych Selenczanow, kiž su tudy krašnje žiwe. Hdyž je tudy pschejšok, pschindje wón k žalofnej hlubini, psches kotruž móže jenož po jonym koki pschencj, kiž je tak hladke, kaž lód a kiž so jara spjeschnje wokolo wercji. Ze wón tute kolo sbožomnje pschetroczi, dha wedje jeho Tornagaj jeho sa rufu po jonym napjatym schtryfu psches wulku hlubinu nimo tamnych mórskich psow do hrodu tuteje helsteje wreginy (furie). Tak rucyje, hacž wona swojich neproschenych hosziow wuhlada, satschafne so s hnjewom a pyta, so by kschidlo jeneho mórseho ptaka sawalika, psches kotrehož smerdjenje by so dyrbjal tak derje Angekok, kaž jeho Tornagaj sa jateho podacj. Ale wobaj pschimnetaj ju predy, hacž móže furicj sapocjecj, metataj ju sa wlošy wokolo a wotorhataj ji wschelake podwjastki, s kotrymiž wona mórsku swjerinu jatu djerzi. Hdyž je so to stało, dha splywne tuta hnydom horje na morjo a wonaj namakataj be wscheho dalischeho stracha wrócžopucj na semju horje. —

Mjesto mjeschnikow a fastuperjow bójskeje